

TEPLO NECHÁME POD STŘECHOU

Základem energetických úspor je kvalitní zateplení, aby se drahé teplo nedostalo z budovy ven (nebo alespoň ne tak snadno). Jaký konkrétní materiál použít, samozřejmě záleží na tom, co od něj očekáváme. A ač to zní jako protimluv, nejvíce ušetří ten, kdo se nelekne relativně vysoké investice na začátku.

✍ Daniel Mrázek 📷 archiv Meffert

Běžně využívaným zateplením jsou izolace vyrobené z polystyrenu nebo minerální vaty. Přestože na trhu patří k levnějším variantám, lze díky nim dosáhnout zajímavých úspor. Jen je potřeba dát pozor na detaily. „Nelze jen nalepit polystyrén nebo minerální vatu a odejít pryč. Dnešní stavby už nemají tvar klasických kostek, vidíme na nich třeba různě vytažená okna. Architekti se snaží být originální, tudíž se setkáme s hodně nestandardními tvary, na které musíme reagovat. K tomu potřebujeme spoustu dalšího příslušenství, například lišty odvádějící vodu. Cílem je, aby nikde neunikalo teplo, aby tam nezatekalo, aby všechno správně drželo, aby to nespadlo,“ vysvětluje Ondřej Svačina, jednatel společnosti Meffert ČR, která se zaměřuje na výrobu a prodej zateplovacích systémů, barev a omítek.

Správné ukotvení a přilepení izolačních materiálů je zásadní. „Nikdo nechce, aby spadly. Bohužel už se to několikrát stalo, například při prudkém větru. Proto je potřeba vždy spolupracovat s odborníky,“ varuje Svačina. Protože se stále zvyšuje důraz na snížení energetické náročnosti budov, izolační vrstvy zesilují. „Ještě před pěti lety jsme se bavili o průměrné tloušťce izolantu 12 centimetrů, dnes se bavíme o 20 centimetrech a více. S tím samozřejmě roste i hmotnost, a tedy i riziko, že izolant spadne. O to více je potřeba ho připevnit skutečně pevně,“ doplňuje.

Tenčí vrstva, více prostoru

Otázkou je, kam až může „tloustnutí“ izolantů vést. „Z oken se pomalu stávají střílny,“ říká s nadsázkou Svačina. Řešení může přinést u nás relativně nová fasádní izolace PIR, tedy deska na bázi vylepšeného polyuretanu. Jde o materiál s mnohem lepšími tepelně izolačními vlastnostmi, než kterými disponují polystyren a mine-

rální vata, a proto může být výrazně tenčí. Stejnou službu jako 20centimetrová vrstva polystyrenu udělá 12centimetrová vrstva PIR.

Ve srovnání se zmíněnými klasickými izolačními materiály se jedná o materiál několikanásobně dražší. To by ale podle Ondřeje Svačiny nemělo případné zájemce odradit: „Na druhou stranu šetříme na délce kotev i na práci. PIR desky jsou výrazně lehčí než klasické materiály, proto s nimi dělníci manipulují rychleji.“

Nový typ izolace se dá využít při revitalizaci stávajících budov, ještě výraznější benefity ale přinese, pokud s ním počítají architekti při projektování novostaveb. Cena nemovitosti se přece odvíjí od metru čtverečního podlahové plochy. Osmicentimetrový rozdíl tloušťky mezi polystyrenem a PIR se nám zprvu může zdát zanedbatelný. Pokud se ale izolace použije na celý bytový dům, znamená to, že šířka každého bytu se o osm centimetrů prodlouží. Zisk developera se tak v součtu zajímavě navýší.

Když tepelná izolace zestárne

Trend zateplování budov začal už před mnoha lety, a tak dříve instalované zateplovací systémy začínají stárnout. Nemluvě o špatně provedených realizacích. „Máme certifikované systémy, které vadnou izolaci dokážou opravit. Původní, špatně držící zateplovací systém dokážeme dokotvit, dopřípevnit,“ představuje Ondřej Svačina. Už jsme ale také zmínili, že šířka izolačních vrstev narůstá. Není výjimkou, že zateplovací systémy staré 10 a více let mají tloušťku 5 centimetrů. Připomeňme, že v současnosti dosahují nejméně 20 centimetrů. Takto tenké vrstvy už dnešní nároky na energetické úspory ani zdaleka nesplňují. Jedním z možných řešení je tuto starou vrstvu strhnout a zabudovat novou. Nejen, že jde o práce zdouhavé, ale vznikají při nich i tuny ekologicky náročného odpadu, který je potřeba zlikvidovat – a samozřejmě ne zadarmo.

Ondřej Svačina tak přichází s jinou, úspornější variantou: „Máme certifikovaný systém, kdy původní izolaci necháme na místě, dokotvíme ji a přidáme na ni další vrstvu.“ Tomuto postupu samozřejmě předchází důkladná sondáž, která pečlivě zhodnotí stav staré izolace. Pokud technici vyhodnotí, že zdvojení izolace možné je, řemeslníci přidají druhou vrstvu izolace. Výhoda je, že může být tenčí, než kdyby ji připevňovali na stěnu dosud nezateplenou. Na pěticentimetrovou původní izolaci stačí připevnit patnácticentimetrovou vrstvu. Účinnost je stejná jako u jednolitě dvaceticentimetrové vrstvy.

V čem spočívá úspornost tohoto systému, je tedy jasné. Majitelé domu (případně společenství vlastníků jednotek) ušetří náklady na stržení staré izolace a její likvidaci

Instalace zateplovacích systémů nebrání kreativě. Pokud si to architekt přeje, svrchní vrstva může budít dojem třeba obnažených cihel nebo dřevěného obložení.

a méně peněz vynaloží i na nákup izolace nové – protože je tenčí. O ekologickém rozměru, kdy planetu nezatíží nepřijemný odpad, ani nemluví...

Když to nejde zvenku, jde to zevnitř

Tepelná izolace se zpravidla připevňuje zvenku. Ne vždy to ale jde – například u památkově chráněných budov. V žádném případě to ale neznamená, že by památky byly z možnosti energetických úspor vyloučeny. Když nejde zateplovací systém namontovat zvenku, může to jít zevnitř.

Samozřejmě se jedná o náročnější servis než v případě venkovní izolace. „Tento systém nikdy neprodáváme bez technika. Technik musí udělat sondy, změřit vlhkost, aby navrhl správnou tloušťku izolace,“ přibližuje Svačina s tím, že technik musí zohlednit celou řadu detailů. Například to, jak se vypořádá s radiátory apod.

Problém můžou představovat velmi vlhké sklepy. „Na jejich zateplení a odvlhčení vnitřní izolace stačit nemusí a musíme pak zákazníkovi doporučit radikálnější řešení,“ přiznává jednatel Meffert ČR. Vnitřní izolaci tvoří speciální, přibližně 6 až 12 centimetrů silné křemičité desky a patří pouze na stěny, které vedou ven. Na zdech oddělovacích vnitřní prostory jsou samozřejmě zbytečné. Dobře si umí poradit s vnitřní vlhkostí. „Rosný bod jde do desky, která dokáže vlhkost v sobě kumulovat. Až se začne větrat, vlhkost vypustí ven,“ vysvětluje Svačina. Pokud technik tloušťku a umístění vnitřní izolace navrhne správně, je stejně účinná jako izolace venkovní. Jistou nevýhodou je, že se logicky zmenšuje podlahová plocha. V současné době firma Meffert ČR tento systém instaluje v budově Ministerstva průmyslu a obchodu v Praze. ■

